

การศึกษานี้เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพ มีวัตถุประสงค์ 3 ข้อ คือ 1. ศึกษาสัมพันธภาพเชิงอำนาจ ทางด้านกฎหมาย การสั่งการ และการตัดสินใจ ระหว่างราชการบริหารส่วนกลาง ราชการบริหารส่วนภูมิภาค และราชการบริหารส่วนท้องถิ่น ในการจัดการสถานะฉุกเฉินของจังหวัดเชียงใหม่ 2. ศึกษาผลของการจัดการสถานะฉุกเฉินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเชียงใหม่ และ 3. ศึกษาอุปสรรคและปัญหาต่าง ในการจัดการสถานะฉุกเฉินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเชียงใหม่

ผลการศึกษามีดังนี้

1. สัมพันธภาพเชิงอำนาจระหว่างราชการบริหารทั้งสามส่วน ทางด้านกฎหมาย

พบว่า พระราชบัญญัติป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนพ.ศ. 2522 ได้กำหนดความสัมพันธ์ระหว่างราชการบริหารทั้งสามส่วน ได้อย่างเหมาะสม โดยที่ความสัมพันธ์นั้นสามารถที่จะนำไปปฏิบัติในสถานการณ์จริงได้ และเมื่อเกิดสถานะฉุกเฉินขึ้นจริง สายพานการบังคับบัญชา จะยาวขึ้นกว่าที่ตามกฎหมายกำหนด เนื่องจากจะมีการสั่งการของนายกรัฐมนตรีเพิ่มขึ้นมาอยู่เหนือสุด ทางด้านการสั่งการและการตัดสินใจ พบว่า แม้ว่าจังหวัดจะเผชิญกับสถานะฉุกเฉินที่มีความรุนแรงมาก บทบาทในการสั่งการและตัดสินใจ จะอยู่ที่ราชการบริหารส่วนภูมิภาคระดับอำเภอและราชการบริหารส่วนท้องถิ่น อันได้แก่ นายอำเภอ นายกเทศมนตรี และนายกองค์การบริหารส่วนตำบล

2. ผลของการจัดการสถานะฉุกเฉินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พบว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่สามารถจัดการสถานะฉุกเฉินได้เอง เป็นองค์กรที่มีการกำหนดโครงสร้างการบริหารในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และให้ความสำคัญกับอำนาจหน้าที่ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และปัจจัยที่ทำให้้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีขีดความสามารถในการจัดการสถานะฉุกเฉินได้ต่างกัน ปัจจัยหลัก คือความสามารถของผู้บริหาร ปัจจัยสนับสนุนคือ ขนาดขององค์กร

ระบบเตือนภัย 5) ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน และ 6) ความซ้ำซ้อนและขาดการบูรณาการระหว่างระบบบริหารส่วนภูมิภาคและท้องถิ่น

4. พบว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความเป็นการเมืองอยู่เหนือการบริหารจัดการ โดยปรากฏทั้งประเด็นของผลประโยชน์และความขัดแย้งทางอำนาจ

ผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะด้านโครงสร้างและนโยบายให้แก่ราชการบริหารทั้ง 3 ส่วน ในแนวทางดังนี้ ระบบบริหารส่วนภูมิภาคและท้องถิ่น ควรมีการแบ่งแยกการทำงานในการจัดการสถานะฉุกเฉิน มิให้เกิดการทับซ้อน โดยกำหนดให้ส่วนท้องถิ่นรับผิดชอบนโยบายหลักและทำหน้าที่เป็นหน่วยปฏิบัติหลักในการจัดการสถานะฉุกเฉินในพื้นที่ ส่วนภูมิภาคทำหน้าที่เป็นหน่วยสนับสนุนในการจัดการสถานะฉุกเฉินระดับจังหวัด โดยร่วมมือและประสานการทำงานด้วยการใช้ระบบผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการเพื่อการพัฒนาให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยที่ระบบบริหารส่วนกลาง ไม่ควรเข้ามาแทรกแซงการจัดการสถานะฉุกเฉินในระดับท้องถิ่น ยกเว้นในกรณีที่เกิดความสามารถของท้องถิ่น

This qualitative study has 3 objectives: first, to study power relation between central administration, regional administration and local administration in fields of Laws, decision making and enforcement in case of emergency management of Chiang Mai Province; second, to study the results of emergency management of Chiang Mai local government organizations; and third, to study obstacles and problems of emergency management of Chiang Mai local government organizations.

The results found are as follow. First, the Civil Defense Act B.C. 2522 has properly set power relations between these 3 administrations and such relations should be implemented in actuality. The hierarchy can stretch out longer than Law's declaration when emergency conditions occur because Prime Minister can emerge as the top commander. In fields of decision making and enforcement, the study found that even though Chiang Mai may face a serious emergency condition, decision making and enforcement remain in the capacity of regional and local administrations. Second, the Chiang Mai local government organizations have managed to handle the task when the emergency condition occurred because of several factors, namely administrator's ability as the principal factor and the organization's size as the supporting factor. Third, the obstacles and problems of emergency management of Chiang Mai local government organizations consist of 1) local administrators 2) organizational setting and reconstruction 3) natural resources 4) warning system 5) community participation 6) overlapping and lack of integration between the regional administration and local administration. And fourth, the local administration has been effected by politics in term of both interest and conflict of power.

Recommendations in the field of organization and policy are the reorganization of the emergency condition management to end overlapping. The local administration should be mainly responsible for the emergency management while the regional administration plays supporting role led by the CEO Governor system. In the meantime, the central administration should not intervene in local emergency condition management except when the situation is beyond local capacity.